

Juleaften

Lukas 2:1 – 20

Hvis du har fået opgaven at prædike juleaften, så ved du allerede, at det er ikke et ønskejob! Alle kender teksten. Julekrybben, som er med til at give os billeder på nethinden, stammer fra Frans af Assisi (død 1226), der som pædagogisk hjælpemiddel, lavede den første ”levende” scene med dyr og mennesker. Okse og æsel hentede han fra Esajas 1:3. Stalden er ikke nævnt direkte i teksten, men det er krybben, dyrenes fodertrug. De fleste har en opfattelse af, hvad det går ud på. Og ”Rør blot ikke ved min gamle jul!”, som der står i sangen!

Men evangeliet skal forkyndes også denne aften, hvor både de, der går til gudstjeneste året rundt, og de der kommer sjældent, er i kirken.

Der er forskellige temaer, man kan tage fat på:

Netop ordet ”evangeliet”, det glade budskab er centralt i teksten i vers 10, hvor englen siger:

”Se, jeg forkynder jer en stor glæde”. Næste gang vi hører ordene er i Lukas 4:18, hvor Jesus i Nazarets synagoge citerer Esajas 61: ”Han har sendt mig for at bringe godt nyt til fattige”

”Og det skete i de dage”, begynder Lukas. Og så tidsfæster han begivenhederne med en folketælling i tiden, hvor Augustus, som var kejser, men hed Octavian og hvor Kvirinius var Syriens statholder. Det blev han først år 6 e.Kr. Folketællinger er bevidnet i de år, og at der opstod oprør i den forbindelse. Magthaverne koster rundet med småfolk, for at kunne opkræve skat. Modsætningen mellem magten og de små mennesker, er et tema hos Lukas. Stedet bliver også slået fast. Josef, som er af Davids kongeslægt tager til Davidsbyen Betlehem, som ligger ganske tæt på Jerusalem. Navnet betyder ”Brød-Huset” (Jesus siger i Johannes 6:48 ”Jeg er livets brød” og i Lukas 22:19 om nadverbrødet ”Dette er mit legeme, som gives for jer”. Se også Mika 5:2

Maria føder sit barn, han er den førstefødte, og tilhører derfor Gud (2.Mos.13:11 – 16). Her er ingen hjælpende engle til at bekræfte, at barnet er Guds søn. Heller ikke er der omtale af hjælpende kvinder. Måske blev hun hjulpet af Josef. Men fødsel og barselskvinder er forbundet med urenhed, 3. Mos.12:1-8, så Josef pådrager sig også denne urenhed. – Barnet er den førstefødte. Maria svøber ham og lægger ham i en krybbe. Beskrivelsen nævnes 3 gange: vers 7, 12, 17. Og netop dette er tegnet, hyrderne får af englen: barnet ligger i en krybbe, et højst uventet sted at finde verdens frelser, Herre og Guds salvede!

”Der var ikke plads til dem” – Johannes-prologen, som er teksten til juledag, har vigtige vers om netop dette: verden kendte ham ikke, hans egne tog ikke imod ham, lyset skinner i mørket og mørket greb det ikke. Skal der ikke prædikes juledag, kan dette tema udvikles juleaften.

I vers 8 skifter scenen til hyrder på nattevagt. På Betlehems marker holdt de dyr til, der skulle slagtes som offerdyr i templet. Hyrder og særligt lam, har plads i frelseshistorien, se Ezekiel 34 og Johannes 10:1 – 16. Læs gerne om Påskelammet i 2. Mos.12. Og herfra videre til nadveren og Jesu korsdød. Hyrder forkynder Jesu fødsel, kvinder forkynder opstandelsen! Englen viser sig – er det Gabriel igen? Himlen er åben, som over Jakob, 1. Mos. 28:10ff. Forkyndelsen er komprimeret: En stor glæde! For hele folket og FRED til alle mennesker. Og Jesus er FRELSER – HERRE – KRISTUS, alle vigtige betegnelser, man kan dykke ned i.

Charles Wesleys salme ”Hør, hvor englesangen toner” nr. 99 i S&S sammenfatter på smukkeste vis, den metodistiske forståelse af julens budskab, og bør synges i alle metodistkirker i julen!